

zoo zuiver mogelijk zijn. U kunt van ijzercement ook heel geschikt een vijvertje in uw tuin maken, daar zult u meer plezier van beleven, dan van uw zinken tobbe of van dat halve petroleumvat. Probeer het maar eens."

"Heel graag. Dank voor de raadgeving. Mag ik de lezers van „De Levende Natuur” er ook gelukkig mee maken?"

"Met genoegen, maar willen we nu het aquarium eens rondgaan? U bent er in lang niet geweest. Dan kunt u ook meteen zien, welke kant de snoeken uit kijken."

Toen we bij de snoeken kwamen lagen ze op hun gewone manier stokstijf stil in 't groene water. Zeven groote monsters: drie lagen met de bek naar ons toe, de overige in verschillende andere richtingen. Zoodra we bij 't bassin bleven staan, kwamen de drie eerste naar ons toe zwemen. Van de andere volgen een paar die dwars gelegen hadden, maar die geheel van ons afgekeerd waren geweest, kwamen eerst na een halve minuut, waarschijnlijk opmerkzaam gemaakt door de beweging, die hun confraters in 't water veroorzaakt hadden. De jongens van Stiens mogen hieruit zelf hun gevolgtrekking maken.

Ik mag evenwel niet verzwijgen, dat dit makke snoeken waren, in Artis geboren en opgevoed.

T.

Cladophora aegagropila Rabh. Naar aanleiding van het geschrevene in de twee laatste afleveringen van „De Levende Natuur” over bovengenoemde plant, 't volgende, dat misschien voor eenigen van belang kan zijn te weten.

Door den heer J. H. Bonnema, leeraar aan het Gymnasium te Leeuwarden, vroeger assistent bij de Botanie te Groningen, werden op 18 October 1895 twee kogelronde, groene ballen van bovengenoemde plant aan den Hoogleeraar Prof. Dr. J. W. Moll, alhier, gezonden, die ze ook aan mij vertoonden, met het verzoek om ze eens verder te cultiveeren. — Had ik aanvankelijk weinig idee, dat deze planten te kweken waren, 't bleek me toch spoedig, dat dit gemakkelijker was dan 't scheen. — Wat toch behoeven zulke planten? Niets anders dan een sloot met water. Welnu, ik maakte een glazen kom gereed, bracht op den bodem wat kleizodenaarde, vulde de kom verder met water uit een sloot, plaatste een stokje met een paar vergaffelingen in de aarde, zoodat de vergaffeling boven de aarde uitstak, en legde in die vergaffeling de plant, die er nu nog in ligt, en al is het weinig, toch een beetje groeit. 't Is inderdaad wel een aardig gezicht. De tweede werd evenzoo behandeld, doch bij deze werd 't stokje, dat ik plaatste, afgeschild, wat me zeer goed bleek te zijn, daar de bast van 't ongeschilde spoedig tot rotting overging en zoodoende 't water vuil maakte.

Dat men de planten gedurig moet nazien, zal onnoodig zijn te zeggen, want uit de kleizodenaarde komen allerlei groene, draadvormige wieren te voorschijn, die men geregeld moet verwijderen, wil men de Cladophora er niet onder zien verdwijnen. Met een flink laagje scherp zand boven op de kleizodenaarde te leggen zal men de ongewenschte wieren bepaald ook kunnen weren, doch een getrouw nazien van de plant kan toch geen kwaad. De kleizodenaarde kan niet gemist worden, wat zij geeft aan 't water een zeker voedsel af en bootst meer een slootje, waarin planten groeien kunnen, na dan een glas met schoon water. In schoone, uitgebaggerde slooten is toch geen plantengroei mogelijk.

De heer Bonnema heeft dus den Hortus te Groningen aan zich verplicht door hem een paar zeer gewenschte desiderata af te staan, die daar nu als n°. 5854 in den catalogus zijn geboekt.

Groningen.

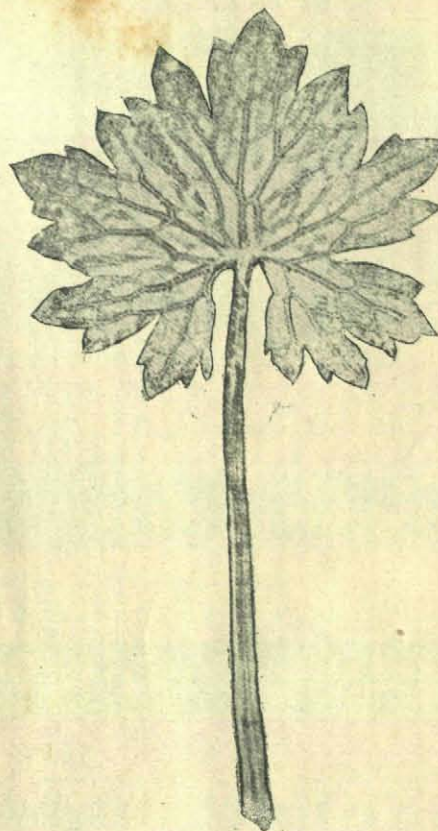
A. FIET.

Bladafdrukken. Door uw artikel uit de negende aflevering aangespoord, ging ik ook nog weer eens een paar bladafdrukken maken.

Daarbij ging ik ongeveer te werk, zooals ook door U is aangegeven.

Mijn „inktrol” bestond uit een vel papier, dat eerst dunnetjes bestreken was met olie en daarna zoolang boven een kaarsvlam gehouden werd, totdat 't dofzwart was.

Dit laatste is nu juist geen aangenaam werkje, maar,

zooals U aan dezen afdruk kunt zien, verkrijgt men zoo ook vrij juiste afdrukken, en kan men daarbij op een gegeven oogenblik den voor een „buitenman” soms moeilijk te verkrijgen Oost-Indischen inkt missen.

Misschien kunt U met deze manier van afdrukken den een of ander bij gelegenheid helpen.

Zaandam.

J. GROOT.

Mej. v. D. te G. Zoudt u de moeite willen nemen, deze zomer de plek, waar u die vergroeiingen gevonden hebt, nog eens af te zoeken. Hoogstwaarschijnlijk vindt u ze weer, de meeste Labiaten toch zijn overblijvende planten. Stuur ons dan, als 't mogelijk is, een plantje levend en in zijn geheel. Wij zullen het in dank aanvaarden, het teekenen en naar vermogen u van bericht erop dienen. De Pinguicula's hebben wij indertijd gaaf en goed ontvangen, wij zeggen u er nogmaals hartelijk dank voor.

J. D. v. d. Z. Amsterdam. Uw goudvischje vereischt 's winters geen andere behandeling dan 's zomers. Natuurlijk zorgt u ervoor, dat uw aquarium niet bevroest. De waterplanten, die voor versche zuurstof in 't water zorgen, blijven 's winters in een verwarmd vertrek even goed hun functie verrichten.

Over het conserveeren van rupsen zullen wij in een volgend nummer een uitvoerig artikel geven.

Dr. E. te 's H. Uw stuk komt in de volgende aflevering. — Ruilaanbieding v. A. Z. en B. K. eveneens.